

31986L0560

L 326/40

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

1986 11 21

TRYLIKTOJI TARYBOS DIREKTYVA

1986 m. lapkričio 17 d.

dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų suderinimo – pridėtinės vertės mokesčio grąžinimo apmokestinamiesiems asmenims, kurie nėra įsisteigę Bendrijos teritorijoje, tvarkos

(86/560/EEB)

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

kadangi reikia užtikrinti, kad pagal Direktyvos 79/1072/EEB nuostatus harmoningai plėtotūsi prekybos ryšiai tarp Bendrijos ir trečiųjų valstybių, ir kartu atsižvelgti į skirtingas situacijas, susiklosčiusias įvairiose trečiosiose valstybėse;

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 99 ir 100 straipsnius,

kadangi reikia užkirsti kelią tam tikroms mokesčių mokėjimo vengimo ar išsisukinėjimo formoms,

atsižvelgdama į 1977 m. gegužės 17 d. Šeštąją Tarybos direktyvą 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendros pridėtinės vertės mokesčio sistemos: vienodo vertinimo pagrindo ⁽¹⁾, ypač į jos 17 straipsnio 4 dalį,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ⁽²⁾,

I straipsnis

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽³⁾,

Šioje direktyvoje:

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽⁴⁾,

kadangi Direktyvos 79/1072/EEB dėl pridėtinės vertės mokesčio grąžinimo apmokestinamiesiems asmenims, kurie nėra įsisteigę Bendrijos teritorijoje, tvarkos ⁽⁵⁾ 8 straipsnis numato, kad valstybės narės gali atsisakyti grąžinti pridėtinės vertės mokesčių apmokestinamiesiems asmenims, kurie nėra įsisteigę Bendrijos teritorijoje, arba nustatyti jiems specialias sąlygas;

1. „Apmokestinamasis asmuo, kuris nėra įsisteigęs Bendrijos teritorijoje“ yra apmokestinamasis asmuo, nurodytas Direktyvos 77/388/EEB 4 straipsnio 1 dalyje, kuris per šios direktyvos 3 straipsnio 1 dalyje nurodytą laikotarpį toje teritorijoje nevykdė savo verslo ar neturėjo joje fiksuotos vietos, per kurią būtų vykdomi verslo sandoriai, o kai tokio verslo ar nuolat veikiančios įmonės nėra – neturėjo Bendrijos teritorijoje nuolatinės ar įprastinės gyvenamosios vietos, ir kuris per tą patį laikotarpį netiekė jokių prekių ar neteikė jokių paslaugų, kurios būtų laikomos patiektomis ar suteiktomis 2 straipsnyje minimoje valstybėje narėje, išskyrus:

a) transporto ir susijusias paslaugas, neapmokestinamas pridėtinės vertės mokesčiu pagal Direktyvos 77/388/EEB 14 straipsnio 1 dalies i punktą, 15 straipsnį arba 16 straipsnio 1 dalies B, C ir D punktus;

b) tokias paslaugas, už kurias mokesčių moka tik paslaugos pirkėjas (klientas), kaip numatyta Direktyvos 77/388/EEB 21 straipsnio 1 dalies b punkte.

⁽¹⁾ OL L 145, 1977 6 13, p. 1.

⁽²⁾ OL C 223, 1982 8 27, p. 5 ir
OL C 196, 1983 7 23, p. 6.

⁽³⁾ OL C 161, 1983 6 20, p. 111.

⁽⁴⁾ OL C 176, 1983 7 4, p. 22.

⁽⁵⁾ OL L 331, 1979 12 27, p. 11.

2. „Bendrijos teritorija“ – tai valstybių narių teritorija, kurioje taikoma Direktyva 77/388/EEB.

2 straipsnis

1. Nepažeisdamos 3 ir 4 straipsnių ir laikydamosi toliau išvardytų sąlygų, valstybės narės visiems apmokestinamiesiems asmenims, kurie nėra įsisteigę Bendrijos teritorijoje, grąžina visą pridėtinės vertės mokestį, jų sumokėtą už kitų apmokestinamųjų asmenų Bendrijos teritorijoje jiems suteiktas paslaugas ar patiektą kilnojamąjį turtą arba už į šalių importuotas prekes, jei tos prekės naudojamos Direktyvos 77/388/EEB 17 straipsnio 3 dalies a ir b punktuose nurodytai veiklai, arba teikiant paslaugas, nurodytas šios direktyvos 1 straipsnio 1b punkte.

2. Valstybės narės gali nustatyti, kad trečiosioms valstybėms šio straipsnio 1 dalyje minimas pridėtinės vertės mokesčio sumų grąžinimas taikomas tik tuo atveju, kai trečiosios valstybės užtikrina panašias sąlygas apyvartos mokesčių srityje.

3. Valstybės narės turi teisę reikalauti skirti atstovą mokesčių klausimais.

3 straipsnis

1. 2 straipsnio 1 dalyje minimos pridėtinės vertės mokesčio sumos grąžinamos apmokestinamajam asmeniui padavus prašymą. Valstybės narės nustato prašymų padavimo tvarką, terminus, laikotarpį, kurį prašymas turėtų apimti, nurodo instituciją, įgaliotą priimti prašymus, bei mažiausias pridėtinės vertės mokesčio sumas, kurias susigrąžinti siekiant leidžiama paduoti prašymą. Valstybės narės taip pat nustato pridėtinės vertės mokesčio grąžinimo tvarką, įskaitant grąžinimo terminus. Jos prašytojui iškelia reikalavimus, būtinus nustatyti, ar prašymas yra pagrįstas, ir užkirsti kelią klastotėms, ypač reikalavimą pateikti įrodymą, kad jis verčiasi ekonomine veikla pagal Direktyvos 77/388/EEB 4 straipsnį. Prašytojas rašytiniu pareiškimu turi patvirtinti, kad per nustatytą laikotarpį nesudarė jokių sandorių, neatitinkančių šios direktyvos 1 straipsnio 1 punkte nustatytų sąlygų.

2. Pridėtinės vertės mokestis negali būti grąžinamas palankesnėmis sąlygomis nei Bendrijos apmokestinamiesiems asmenims.

4 straipsnis

1. Šioje direktyvoje apmokestinamojo asmens teisė susigrąžinti pridėtinės vertės mokesčius nustatoma pagal Direktyvos 77/388/EEB 17 straipsnį, taikomą pridėtinės vertės mokestį grąžinančioje valstybėje narėje.

2. Valstybės narės gali nutarti negrąžinti mokesčio už tam tikras išlaidas arba nustatyti papildomas pridėtinės vertės mokesčio grąžinimo sąlygas.

3. Ši direktyva netaikoma tiekiamoms prekėms, kurios yra arba gali būti neapmokestinamos pagal Direktyvos 77/388/EEB 15 straipsnio 2 punktą.

5 straipsnis

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję vėliausiai iki 1988 m. sausio 1 d., įgyvendina šią direktyvą. Ši direktyva taikoma tik prašymams grąžinti pridėtinės vertės mokestį, apskaičiuotą už nuo minėtos dienos įskaitytinai patiektas prekes ar suteiktas paslaugas, už kurias sąskaita faktūra išrašyta nuo aukščiau minėtos dienos, ar už nuo tos dienos įskaitytinai importuotas prekes.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai nacionalinės teisės aktų, kuriuos jos priėmė šios direktyvos taikymo srityje, pagrindinių nuostatų tekstus ir praneša, kaip jos naudojasi 2 straipsnio 2 punkte numatyta galimybe. Apie tai Komisija praneša kitoms valstybėms narėms.

6 straipsnis

Ne vėliau kaip per trejus metus nuo 5 straipsnyje nurodytos datos Komisija, pasitarusi su valstybėmis narėmis, pateikia Tarybai ir Europos Parlamentui šios direktyvos, ypač jos 2 straipsnio 2 dalies, taikymo ataskaitą.

7 straipsnis

Nuo šios direktyvos įgyvendinimo dienos, tačiau bet koku atveju ne vėliau kaip iki 5 straipsnyje nurodytos dienos Direktyvos 77/388/EEB 17 straipsnio 4 dalies paskutinis sakinyss ir Direktyvos 79/1072/EEB 8 straipsnis visose valstybėse narėse netenka galios.

8 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 1986 m. lapkričio 17 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

N. LAWSON